

φυσιογνωμία

φυσιογνωμία, η, ουσ. [<αρχ. φυσιογνωμία]. **1.** το σύνολο των χαρακτηριστικών του προσώπου ενός ανθρώπου, η μορφή, η εμφάνιση: «έχει γλυκιά φυσιογνωμία || έχει συμπαθητική φυσιογνωμία || έχει ευγενική φυσιογνωμία». **2.** η ιδιαίτερη όψη ενός πράγματος και η εντύπωση που προκαλεί: «η Θεσσαλονίκη έχει ξεχωριστή φυσιογνωμία και δε μοιάζει με καμιά άλλη πόλη της Ελλάδας || η Θεσσαλονίκη άλλαξε φυσιογνωμία τα τελευταία χρόνια κι έγινε μια μεγάλη και μοντέρνα μεγαλούπολη».

- γνωστή φυσιογνωμία, λέγεται για άτομο που, ενώ μας φαίνεται γνωστό, δεν μπορούμε να θυμηθούμε το όνομά του, ούτε πού και πώς γνωριστήκαμε: «όσο τον κοιτάζω, τόσο πιο πολύ μου φαίνεται γνωστή φυσιογνωμία, όμως δε θυμάμαι περισσότερα».

- μεγάλη φυσιογνωμία, **α.** άνθρωπος πολύ αξιόλογος, πολύ σπουδαίος, μεγάλη προσωπικότητα: «ο τάδε είναι μεγάλη φυσιογνωμία στα γράμματα || ο τάδε είναι μεγάλη φυσιογνωμία στον ιατρικό χώρο». **β.** (ειρωνικά) μεγάλος απατεώνας: «πρόσεχε μ' αυτόν που κάνεις παρέα, γιατί είναι μεγάλη φυσιογνωμία».

- σκοτεινή φυσιογνωμία, άνθρωπος που δημιουργεί ερωτηματικά, που είναι ύποπτος, που δεν έχει ξεκάθαρη στάση και συμπεριφορά: «πρόσεχε, γιατί αυτός που κάνεις παρέα, μου φαίνεται σκοτεινή φυσιογνωμία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας